

МОТИВИ:

Подсъдимият М. Б. М. от гр.М., е обвинен в това, че в периода от месец октомври 2014г. до месец януари 2023г. вкл. в гр.М., след като е осъден с влязъл в сила съдебен акт решение по гр.дело № 70286/2014г. на РС М., влязло в сила на 03.07.2014г., да издържа свой низходящ – непълнолетния си син В. М. М., роден на XXXXг., като заплаща месечна издръжка в размер на 85 лева на М. В. Г.-М.а, като негова майка и законен представител, съзнателно не изпълнил задължението си в размер на повече от две месечни вноски, а именно 100 (сто) месечни вноски, от които една непълна месечна вноска в размер на 79.52 лева за м.октомври 2014г. и 99 пълни месечни вноски всяка в размер на 85 лева за периода от м.ноември 2014г. до м.януари 2023г. вкл., като общо дължимата сума за издръжка е в размер на 8 494.52 лева – престъпление по чл.183, ал.1 от НК.

В съдебно заседание подсъдимия се признава за виновен, като поддържа, че за този период не е работел и поради това не е имал финансова възможност да изплаща дължимата издръжка. Признава, че е заплатил за този период 5 месечни вноски, но и към момента продължава да не работи и не реализира доходи. Заявява, че за в бъдеще когато има финансова възможност ще заплаща издръжка за сина си. Предоставя на съда да определи вида и размера на наказанието, което следва да му бъде определено.

Представителят на обвинението поддържа правната квалификация на деянието, като предлага на съда да постанови присъда, с която признае подсъдимия за виновен и да му наложи наказание при условията на чл.54 от НК, а именно пробация с двете задължителни пробационни мерки - задължителна регистрация по настоящ адрес с периодичност два пъти седмично и задължителни периодични срещи с пробационен служител за срок от две години.

Доказателствата по делото са писмени и гласни.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната взаимна връзка и логическо единство, а така също във връзка с доводите и становищата на страните, приема за установено следното:

Подс.М. Б. М. живее в гр.М., не работи, налице са данни, че се движи в среда на криминално проявени лица и е склонен към извършване на престъпления.

Със свид.М. Г. сключил граждански брак на 01.09.2010г., а от брака си имат родено едно дете В. М. М., роден на XXXXг. С Решение по гр.дело №70286/2014г. по описа на РС М., в сила от 03.07.2014г., е допуснат развод и е прекратен брака между страните. С решението родителските права са предоставени за упражняване от майката М. Г., а бащата е осъден да заплаща за сина си В. месечна издръжка в размер на 85.00 лева месечно, считано от 02.06.2014г. до настъпване на законоустановени причини или условия за

нейното изменение или прекратяване. След влизане в сила на решението подсъдимия не е заплатил нито една вноска за издръжка на сина си. Първата платена от него сума за месечна издръжка била за м.февруари 2023г.

След образуване на ДП, с протокол за доброволно предаване по делото са приобщени общо 6 броя вносни бележки за изплатена издръжка, както следва: от 22.02.2023г. с посочено основание издръжка за м.февруари 2023г. в размер на 85 лева; от 11.03.2023г. с посочено основание издръжка за дете за м.март 2023г. в размер на 85 лева, както и 3 броя вносни бележки от 07.04.2023г., 09.05.2023г. и 06.06.2023г. без да е посочено за кой месец се отнасят в общ размер от 255 лева.

От назначената и изпълнена съдебно-счетоводна експертиза се установява, че за периода от 03.07.2014г. до 01.03.2023г. общата дължима сума от подсъдимия за издръжка е в размер на 8494.52 лева. Вещото лице поддържа, че платените издръжки, за които не е посочено за кой период се отнасят, са отнесени към най-старите задължения.

Горната фактическа обстановка се установява от събраните писмени доказателства – решения на МРС, служебна бележка, справки, извлечения, от показанията на свидетеля М. Г., разпитана на досъдебното производство, които съдът кредитира, както и от обясненията на подсъдимия, които също са годно доказателствено средство.

Видно от приложената справка за съдимост, подсъдимия към момента на извършване на деянието и постановяване на присъдата е бил осъждан за престъпление от общ характер по чл.343, ал.3, пр.1 и пр.4, б.„а“ пр.2 вр. с ал.1, б.„б“, пр.2 вр. с чл.342, ал.1 от НК, по което е настъпила реабилитация по право на основание чл.86, ал.1, т.1 и т.3 от НК и същия е неосъждан.

С оглед на установеното от фактическа страна и във връзка със съдимостта, съдът намира, че с деянието си подсъдимият е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъпление по чл.183, ал.1 от НК – в периода от месец октомври 2014г. до месец януари 2023г. вкл. в гр.М., след като е осъден с влязъл в сила съдебен акт, решение по гр.дело № 70286/2014г. на РС М., влязло в сила на 03.07.2014г., да издържа свой низходящ – непълнолетния си син В. М. М., роден на XXXXг., като заплаща месечна издръжка в размер на 85 лева на М. В. Г.-М.а, като негова майка и законен представител, съзнателно не изпълнил задължението си в размер на повече от две месечни вноски, а именно 100 (сто) месечни вноски, от които една непълна месечна вноска в размер на 79.52 лева за м.октомври 2014г. и 99 пълни месечни вноски всяка в размер на 85 лева за периода от м.ноември 2014г. до м.януари 2023г. вкл., като общо дължимата сума за издръжка е в размер на 8 494.52 лева.

От субективна страна е налице пряк умисъл – подсъдимият е съзнавал общественотоопасния характер на деянието, предвиждал е неговите общественотоопасни последици и е целял настъпването на вредоносния резултат. Същият е съзнавал, че е осъден и следва да заплаща издръжка за

сина си, който е непълнолетен и не може сам да се грижи за себе си и въпреки това не го е правил. Твърдението, че не работи и няма доходи, не го освобождава от задължението му да издържа непълнолетния си син, с оглед и на обстоятелството, че до навършване на пълнолетие даването на издръжка е безусловно и следва като баща да поеме своята отговорност при отглеждането и издръжката на непълнолетното си дете.

Причини за извършване на деянието - безотговорност, незаинтересованост по отношение отглеждането и възпитанието на детето, за което се грижи единствено неговата майка М. Г..

При определяне на наказанието, съдът взе предвид вида наказание, предвидено в текста на чл.183, ал.1 от НК, разпоредбите на общата част на същия закон, касаещи материята, както и смекчаващите и отегчаващи отговорността обстоятелства. С оглед индивидуализиране на наказанието, съдът съобрази степента на обществена опасност на деянието, подбудите за извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, степента на обществена опасност на дееца – същия е склонен към извършване на противообществени прояви, контактува с криминално проявени лица, икономическото състояние в страната и във връзка с това трудностите при намирането на работа, смекчаващите отговорността обстоятелства - признанието на вината и чистото съдебно минало, както и отегчаващите отговорността обстоятелства – продължителния период от време, през който не е заплащал издръжка.

Съобразявайки всички изисквания на закона, съдът намира, че на подсъдимия М. Б. М. от гр.М. следва да бъде наложено наказание “пробация”, като на основание чл.42а, ал.2, т.1 и т.2 от НК определя следните пробационни мерки - задължителна регистрация по настоящ адрес с периодичност **два пъти** седмично за срок от ЕДНА ГОДИНА и задължителни периодични срещи с пробационен служител за срок от ЕДНА ГОДИНА.

Съдът не наложи наказание “лишаване от свобода“ отчитайки всички обстоятелства от значение за определяне вида и размера на наказанието, степента на обществена опасност на извършителя и на деянието, както и за изпълнение целите на наказанието намира, че налагането на наказание „лишаване от свобода“ няма да съответства на извършеното от подсъдимия.

Така определеното наказание, съдът намира, че е от вид и характер да изпълни целите на наказанието, визирани в чл.36 от НК, както по отношение на подсъдимия като го мотивира занапред да спазва законите и установения правов ред – да заплаща редовно дължимата месечна издръжка за непълнолетните си деца, така и по отношение на останалите членове на обществото, като им въздействува предупредително и възпитателно.

Подс.М. с оглед изхода на делото и на основание чл.189, ал.3 НПК следва да заплати разноските в производството, а именно сумата от 163.80 лева по сметка на ОД МВР М., а по сметка на РС М. сумата от 50 лева разноски за вещо лице и 5.00 лева в случай на служебно издаване на

изпълнителен лист.

При горния фактически и правен разбор на доказателствата, съдът постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: